

Cabaretduo of liefdesduo?

Tegelijk: 'Cabaretduo!'

L: 'Een liefdesduo zijn hebben we echt op álle mogelijke manieren geprobeerd.'

M: 'Ik zeg altijd dat het drie jaar heeft geduurd, Lander houdt drieënhalf jaar aan.'

L: 'Van september 2016 tot mei 2020. In het boek zit een scène waarin we op de parkeerplaats staan van een theater, De Naald in Naaldwijk, en dat we ons ineens realiseren dat onze technicus nog niet weet dat het uit is. We waren allebei vergeten het hem te vertellen. Of ja, vergeten, het was denk ik vooral een kwestie van niet durven.'

M: 'Het was al zó lang getouwtrek tussen ons, aantrekken-afstoten. Ik dacht: straks zeggen we het nu, en is het over twee weken weer 'o nee, toch niet, haha'. Ik had het uitgemaakt en was behoorlijk zeker van mijn zaak, maar het leek me beter om het stil te houden tot Lander er ook oké mee was.'

L: 'We waren aan het toeren met onze debuutvoorstelling *Lijmen*, over onze symbiotische relatie. Met ons management spraken we over een tweede voorstelling. Voor ons was het toch snel duidelijk: de keuze om te stoppen als koppel, was een keuze om door te gaan als duo.'

M: 'Maar rond de kerstdagen werd het alsnog heel moeilijk.'

L: 'Acht maanden later, daar waar het boek ongeveer eindigt.'

M: 'Toen ik mijn nieuwe vriend ontmoette, had Lander pas door: o wacht, dit is echt. In die periode hebben we op het punt gestaan om te stoppen met Grof Geschud. Jij bracht me toen van Antwerpen naar Utrecht, en aan het einde van die autorit heb ik gezegd: 'Ik wil toch nog graag een tweede voorstelling met jou maken.'

L: 'Op de terugweg heb ik meteen onze manager ingelicht: 'Ja, het gaat toch door.'"

Therapeutisch of triggerend?

L: 'Allebei. We spelen in *Broeden* avond na avond het failliet van een relatie. Elke avond dumpst ze mij nog een keer. Dat kun je niet doen zonder dat je elke keer terugkeert naar dat moment en hoe het toen voelde. Om de voorstelling te maken zijn we in maart 2021 drie weken naar La Lande gegaan, in Frankrijk, waar ik een stukje land en een theatertje heb. Dat was echt de hel.'

M: 'Ja, dat was de hel.'

L: 'Tijdens onze relatie was La Lande ons paradijs geweest. Zaten we daar ineens weer samen bij de kachel, de hond keiblij dat Myrthe terug was, om als werk eigenlijk relatietherapie te doen. We deden improvisaties van een uur en drie kwartier waarin we vragen stelden aan elkaar. Bijvoorbeeld: wanneer was het voor jou hopeloos?'

M: 'Dat vragen stellen was een idee van Minou Bosua, onze regisseur. Maar we hadden het allebei anders geïnterpreteerd. Lander kwam met vragen als: hoezo is het klaar tussen ons? Het werd een soort aanval.'

L, lacht: 'Zo heb jij het ervaren.'

M: 'Ik vroeg bijvoorbeeld: waarom wil jij met mij Grof Geschud zijn?'

L: 'Ik ben dankbaar dat we uiteindelijk samen zo diep konden gaan en dat we een essentie vonden die ook resoneert bij het publiek. Ik denk niet dat we goed verder hadden gekund als beste vrienden als we niet zo diep waren gegaan, en een reden hadden om dat te doen; er moest een product uitkomen.'

Solo of duo?

L: 'Samen op tournee zijn is leuker. En persoonlijk vind ik de dynamiek van een duo altijd interessanter om naar te kijken. Op de Koningstheateracademie deelden we al een fascinatie voor eenzaamheid, oude mensen, oude liefdes. We waren allebei de jongste van de klas, allebei christelijk opgevoed, we noemden onszelf op dat moment nog overtuigd gelovig en we waren fan van de films van Roy Andersson.'

M: 'Op het podium staan als een duo is altijd mijn droom geweest. Het is met z'n tweeën doodgaan of met z'n tweeën vliegen, maar niet alleen. Lander maakte in het derde jaar van de opleiding een solovoorstelling, en hoe eenzaam hij soms op dat podium kon staan... ik dacht echt: dat wil ik nooit.'

L: 'Iemand die in zijn eentje staat te buigen vind ik ook altijd een beetje een treurig beeld.'

M: 'Onze interesse in eenzaamheid is ook angst voor eenzaamheid en verlaten worden.'

L: 'Ik schrijf in *Drijven*: 'Ik vind liever het leven niet leuk samen met haar dan dat ik het leven niet leuk vind zonder haar.' In onze relatie was veel strijd, maar ondanks die strijd voelde ik heel sterk: maar ik ben wel graag bij jou. Ik zou perfect oud kunnen worden met Myrthe, dacht ik. Hoe gammel de basis ook was, dat gevoel bleef *steady*.'

M: 'Zodra jij je daar bij neerlegde, blijktbaar is dit het, deinsde ik juist terug. Ho ho, maar dit is het niet!'

L: 'Jij dacht altijd dat ik zou weggaan.'

M: 'Maar toen moest ik het ineens doen.'

L: 'Ik gebruikte onze relatie soms bewust als een laboratorium om materiaal te krijgen voor onze voorstelling.'

M: 'Ik ook hoor. Soms zaten we weer in een ruzie, en dan dacht ik: dit is nu heel kut, maar dit moeten we wel onthouden, want het is wel interessant wat we hier aan het beleven zijn.'

L, lacht: 'Echt heftig eigenlijk. Ons impresariaat zei toen het uit was ook: 'Ik vind het spijtig voor jullie, maar ja, dit maakt natuurlijk de perfecte opvolger van *Lijmen*.'

M: 'Ik voelde lange tijd vooral de angst dat we niet meer samen zouden kunnen spelen als de relatie eenmaal voorbij was. Dat hing voor mijn gevoel helemaal van Lander af. Ik leg de verantwoordelijkheid vaak bij anderen neer. Dat is óók angst: Lander komt er wel, met of zonder mij. Ik dacht alleen maar: ik ben bij jou weggegaan, maar ga niet bij mij weg!'

L, schudt meewarig lachend zijn hoofd: 'O Myrthe!'

M: 'Tóén dacht ik dat. Nu niet meer.'

L: 'Oké.'

Vlaams-Nederlands cabaretduo Grof Geschud speelt de nieuwe voorstelling 'Broeden'. Beeld Siska Vandecasteele

Dumpen of gedumpt worden?

M: 'Gedumpt worden. Dat doet veel pijn, maar dan draag je in ieder geval niet die verantwoordelijkheid.'

L: 'Dumpen.'

M: 'Waarom maakte jij het dan niet uit?'

L: 'Omdat ik het beter vond voor jou als jij eens verantwoordelijkheid nam!'

Nederland of België?

M: 'België. Ik ben zeven maanden geleden naar Antwerpen verhuisd. Hier voel ik me wat betreft werk... meer geliefd. Specialer. In Nederland ben je een van de zovelen, in België zijn er sinds Kommil Foo weinig cabaretduo's bijgekomen.'

L: 'Er is sowieso weinig cabaret. Vanaf het eerste moment zijn we in België met open armen ontvangen door de theaterprogrammeurs. Ze hadden nog niks van ons kunnen zien, maar het gevoel was blijkbaar: 'Eindelijk, geen stand-up comedy.'

M: 'In Nederland zeggen mensen vaak dat we op die en die lijken. Lander lijkt op Paul van Vliet.'

L, zet een krakend vrouwenstemmetje op: 'O, je bent echt een jonge Paul van Vliet.'

M: 'Want die heeft ook krullen!'

L: 'Of: 'Ben je de zoon van Wim Helsen?' Want: ook een Antwerpenaar.'

Wel of geen derde voorstelling?

M: 'Wel. Maar ik heb erover getwijfeld, omdat het maakproces van *Broeden* zo intens was. Ik kan best hard zijn voor mezelf, en Lander soms nog harder. Nu we geen relatie meer hebben, is de rem er ook af. Inmiddels weet ik zeker dat het maken van de derde voorstelling totaal anders gaat zijn.'

Hoe het was of hoe het is?

M: 'Hoe het is. Sinds wij geen liefdeskoppel meer zijn, communiceren we veel beter.'

L: 'Ik heb als nostalgische romanticus te aanvaarden dat de liefde ook maar een ding is dat je met verschillende mensen probeert.'

M: 'Jij vindt het volgens mij moeilijk hoe inwisselbaar liefdes daardoor lijken, toch?'

L: 'Ik heb mijn vriendin Heleen leren kennen in een theater waar zij werkte en waar wij *Lijmen* speelden.'

M: 'Tijdens de soundcheck. En hij maar alle trucjes uit te kast halen. En zij maar niet naar hem kijken. O o o!'

L: 'We waren al uit elkaar, hè!'

M, lacht: 'Of we nu uit elkaar waren of niet, jij benoemde het altijd als je een vrouw mooi vond.'

L: 'Da's niet waar!'

M: 'Wel.'

L: 'Ik had de neiging om de omstandigheden helemaal te analyseren: voelde ik me in die periode heel eenzaam en werd ik daardoor zo snel verliefd? Terwijl: hoe ontzettend graag ik Heleen zie, is uiteraard het antwoord. Het zit gewoon goed tussen ons.'